

LXVII.

Betænkning

over

Forslag til Lov om Ændringer i og Tilføjelser til Loven af 18de Juni 1870 om Livsfor sikrings- og Forsørgelsesanstalten af 1871.

(Udgiven af Folketingets Udvalg den 25de Marts 1893.)

Der har indenfor Udvalget fra enkelte Medlemmers Side været Tilbøjelighed til at søge Lovforslaget ændret paa to væsentlige Punkter, nemlig med Hensyn til Tilvejebringelse af andre Opgørelsesregler ved den forsikredes Udtrædelse af Anstalten, saaledes at en højere Godtgørelse end den nu ydede opnaaedes, samt med Hensyn til Forhøjelse af den Rentefod, der foreslaas lagt til Grund ved Beregningen af Livrenterne. Da den overvejende Stemning i Udvalget imidlertid har været for at anse de foreslaaede Regler for antagelige, og man fra ingen Side har ment det muligt at gennemføre Ændringsforslag paa et saa fremrykket Tidspunkt af Samlingen, er hele Udvalget enigt om at indstille Lovforslaget til uforændret Vedtagelse.

Et Mindretal (Bramsen) har dog ment at burde ledsage sin Tilslutning med følgende Udtalelse: Mindretallet erkender, at Lovforslagets § 2 betegner et Fremskridt ved sin Bestemmelse om, at den, som er forsikret mod Helbredstillæg, naar han benytter sig af sin

Ret til Udtrædelse, og Anstaltens Risiko derved ophører, ikke skal anses for at være i Gæld til Anstalten for fremtidige Helbredstillæg. Dette er et Fremskridt, da den hidtil fulgte modsatte Fremgangsmaade fra alle Sider er erkendt for ubillig. Men Mindretallet kan ikke tilbageholde den Udtalelse, at efter dets Overbevisning vil, selv med denne Væmpelse, den gældende Fortolkning af de uklare Udtrædelsesregler i Lovens § 10 vedblivende være strengere end nødvendigt og strengere end forudjat, da Loven blev vedtagen, idet Regeringen i Motiverne den Gang udtalte (Rigsdagstid., Tillæg A., 1869—70, Sp. 1856—57), at Anstalten ved Udtrædelsen kun vilde fordrø Dækning for allerede ydet Forsikring og for de dermed forbundne Omkostninger, for at Befolkningen med mindre Betænknelighed kunde indgaa paa Forsikringsforholdet, samt at i det væsentlige de i de gamle Anstalter anvendte Opgørelsesregler skulle gælde for den ny Anstalt. Forholdet er imidlertid, at Anstalten nu ofte har et betydeligt Overskud ved Udtrædelse, og at de udtredende f. Eks. efter 5 Aars